

SANT QUIRZE DE SAFAJA. 23-11-37

Estimada Mercè — No em perdonaï mai la meua temptada diària. Estava de mal humor; Venia de passar un període d'hores del 16, on hi ha un disputat de l'Esquirola. Ni hi havia ni un dit en Font Penat i no havia pogut excusar-me'n. I així em parlava de temes que no m'agraden, i tanmateix, no me n'havia sabut auar al vinere impuls. Tenia un cert remordiment de no haver mat encara a saludar a aquest Sr Folch, bona persona i company del pare, que ja he dit que és ací, i m'hi volia fer una visita complida. Jo ja veia que es passava el temps, i que t'havia afeblit, i que havia de tenir molta cura en aquesta lletra. No tenia pas que em saltés tan lletjer, però com que jo mateix em sentia molestat per les coses que havia de dir-te, tenia com un presentiment que no agradaria.

Però que es ven però, la meua carta va superar de molt les meues temences, car pel que es ven era un pedaç d'inebilitat. Com que seria esgarriat que aquesta vos del mateix estil, vinculades de la literatura, i em limitaria a fer-te mes quantes afirmacions concetes.

La meua decisió de prescindir del passadís, obediex, per ordre determinant, a les següents causes.

I.— Quan tu em vas dir que demanés de baixar a sopar al Da Ribas, em va venir, com un llamp, la idea que ho feres, ve m'hi, naturalment, però una mica tan he' per que així no ^{ni n'havia loc} ~~et al~~ de pujar després de sopar a fer el tomb de passadís. Segurament, tra nel tan sols

pensares en aquesta eventualitat, ho vull veure. Però jo, no
vaig poder menys d'imaginar-la, i si t'he d'esser absolutam-
ment sincer, t'he de dir que encara no estic segur
que no m'haquesis fet aquella indicació, per aquest
motiu. A mi en dubto, però ahí m'estava cert. Quan el
vaig escriure que estava segur d'interpretar les lletres podan-
tes, era aquesta la interpretació que els donava.

I, així no t'he res d'estrany que pensés aleshores, la
decisió de tancar-me a casa horrent sopat. Si per tu
era una molestia de pupar, jo no podia pas
acceptar-la, sobretot quan jo no volia parar d'escriure-
la, demanant al De Ribes per miés per sopar al
menjador.

Aquesta part t'ho pomeu, t'arisen de la meua decisió.

II - Potser van ajudar-hi altres antecedents. - Dies enrere
el De Agetet, que em va trobar pel passadís, em va
dir, sense la més petita al·lusió a les coses, i
amb gran amabilitat, que no passés massa, car
poc obligat com anava, les plerutis s'asabien sense
saber com. No em vaig fer cas. Però no estic segur
que les seves paraules no hagin treballat el meu incon-
scient, i aleshores preparant el terreny, tan més quan
penso que t'he, en aquest punt, una mica de raó.

III - Hi ha, hi n'ha, hi n'ha, una altra idea que feia dies
em rondava, però sense preocupar-me massa.

Si en lloc de tractar-se de tu, i potser també
una mica de mi, s'haqués tractat d'algú

SANT QUIRZE DE SAFAJA.

altres, les autoritats de la casa, no els haurien fet alguna indicació? Ja sé que d'ençà de la Revolució la disciplina de la casa no és tan se s'ida, però així i tot, a vegades he tingut la impressió que, com t'ho diré? ~~deia~~ en passa ven de la xatlla.

No pas, ben entès, de la ~~xatlla~~ ^{nostra xatlla} ~~que jo vol~~. Almenys jo, no he posat cap límit ni cap reglament a la nostra amistat. Però no som a casa nostra, i tot i que em semblen innecessàries, hi ha unes regles. Ara no te' res a veure amb les convencions socials, les convencions em semblen menys veables, i amb una amiga que també les menys ve, ~~no~~ m'agradaria molt de justificar-me, en absolut. Però les regles són una altra cosa. Faltà en raó, si hi ha un reglament i acceptaré o no m'auré. I uní en la vida he trobat es que m'humili més profundament que un tracte de barri. Per així el pensament que poguéssim "gèner" ~~atopar~~ les altres espere, reconec que ha impleit un dic - no saire, però, - en la meravella d'ahir. En canvi, del que ningú pensa la rinda, el Si Ventura, i tota la colla només em molesta que no sigui veritat.

Em diràs que tot això podria dir-t'ho altre. No em perdono de no haver-ho fet. T'escrivia a pressat, i malhumorat, cosa que no fare' mai més. ja que resulta tan perillós. No tenia ga res mai temps de perdre una carta llarga i vaig ~~tot~~ erigir amb tan poca traça que tu has acabat passant una mala nit, i has pogut escriure en l'ocell i lletra al aquest matí, que, per sort, ja no existeix.

Una altra cosa t'he dit, per que penso que veuries que si'mi s'imer, encara que cruel, que no par que quedi cap hora entre nosaltres. si admitet vaig dir tot això, a que estava una mica decebut. Pensant que tu devies veure que heies, per ~~per~~ acabar amb el passis respecti; et devia una mica de mala voluntat per no haver-m'ho dit clarament, i haver ençat la diplomàcia. ~~Una~~ Una idea que ara

no s'arrançaria d'haver tingut; ~~però que~~ Per qui, ~~per~~ sarà, un amic no ha de poder dir a l'altre. - Mira, ~~no~~ em quedare' a la biblioteca, no m'apressi cap més dia. - ? Jo ho hauria trobat natural i no m' ~~hauria~~ hauria ~~estranyat~~ estranyat ni petit sens. Una amistat com la nostra no pot subsistir més que amb absoluta llibertat de cadascú, i respecte claredat de l'un envers l'altre.

He fet, pels ceme'm, un esforç en parlar-te tan obertament, de pensaments que no em han sens de pensar i que volen et parau mal. Però tot em sembla ve terrible a que continues pensant la enormitat que has escrit aquest matí, i que em parau malament, rat mentre pensis que no les has oblidat encara, i em prometis no tornar-te a pensar mai. Rien molt més ridícles, encara, que la mera adreació al teu pa. I a més, he en patin d'esperit.

Mi me